

FE 71: Ulla, min Ulla

Ulla, min Ulla (1790)

Ulla, min Ulla, jeg byr deg med glede
sønnen som jordbær med melk og vin,
eller en karpe fra dammen her nede,
eller fra kilden en vannfylt terrin!
Dørene åpnes av vindene ville,
blomster og granris vellukt sprer,
himlen bebuder en dag av de snille,
som du ser -

E´kke det guddomlig -
Fiskartorpet, hva?
Guddomlighet for øyet!
Se de stolte stammer som står rad i rad
med friske blad!
Se den lune viken her med lund og le!
Se der ute mellom diker åkrene!
E´kke det guddomlighet - for alt vi vet?
Guddomlighet! Guddomlighet!

Skål der i vindu´! God middag, min skjønn!
Hører du spillet fra klokketårn?
Ser du at støvskyen dekker det grønne? -
støvet fra vogner og kjerrer i går´n!
Rekk meg her ute, barmhjertige granne,
her er min gestus, hvor er din? -
hva med en skive, kan hende en kanne
taffelvin?

E´kke det guddomlig -
Fiskartorpet, hva?
Guddomlighet for øyet!
Se de stolte stammer som står rad i rad
med friske blad!
Se den lune viken her med lund og le!
Se der ute mellom diker åkrene!
E´kke det guddomlighet - for alt vi vet?
Guddomlighet! Guddomlighet!

Fredman kommer til Fiskartorpet, et sted for romantikere og svermere. I et vindu står Ulla, og Fredman henvender seg til henne som en galant mat- og drikkefrier...

Antall svenske vers: 3

© **Freddie Langrind**

